

Po stopách indiánskych kultúr

Paketáž

Zaujímá nás kamenné či z iných materiálov vyrobené sochy, malé i veľké, ale i obrovské. Malé dekoratívne sošky bohov, posvätných, uctievaných, symbolov sily, odvahy, veľké v životnej veľkosti, ale i obrovské monumentálne výtvy.

Napadla nás myšlienka zhotoviť postavu v životnej veľkosti, vytvoriť akýsi symbol indiánskej kultúry, minulosti s dneškom, ďalší dotyk minulej doby s prítomnosťou, dotyk niekoho dávneho s nami, s tebou. Napadlo nás vytvoriť strážcu našich súčasných indiánskych pokladov, strážcu našej doterajšej výtvarnej tvorby, tohto celého výtvarného celku, výtvarného bloku „Po stopách indiánskych kultúr“. Snažiac sa tak aspoň z časti našou tvorivosťou k nej priblížiť...

Za svojím cieľom sme sa pustili ďalšou výtvarnou technikou, technikou paketáže. Vysvetlili sme si spôsob, akým budeme postupovať. Pripravili sme si samozrejme všetky potrebné pomôcky, ako baliaci papier, papierovú i priesvitnú lepiacu pásku, nožničky s tupým koncom, mištičku s vodou, hubku. To najhlavnejšie nám však ešte chýba. Kto bude modelom? Chvíľa dohadovania... a už sa nám jeden posadil, podľa ktorého čochvíľa budeme vytvárať objekt budúceho strážcu našich stôp. Model sme začali postupne obalovať baliacim papierom, krčením sme ho formovali tesne na telo. Pomocou lepiacej pásky sme jednotlivé časti papiera navzájom zlepovali, aby boli pevné a aby baliaci papier kopíroval povrch tela. Postupovali sme od trupu, rúk, nôh, až nakoniec sme pristúpili k obalovaniu hlavy. Potom nožnicami s tupými koncami sme opatrne „vyslobodzovali“ nášho dobrovoľníka prestrihovaním nabalenej časti z boku, najprv v časti hlavy, aby si ju mohol ako prvú časť tela vyslobodiť, potom sme postupovali v prestrihávaní trupu opäť z boku s napojením prestrihávania cez rameno v spodnej časti a bočnej časti jednej z rúk. Takto cez otvor sa mu podarilo postupne „vykukliť“ trup, ruku, vytiahnuť ďalšiu ruku a potom vysunúť, „vzliecť“, spodnú časť tela, nohy.

Papierový obal po „vykuklení“ sme ešte dostatočne spevnili a poupravovali lepiacou páskou a vystužili novinovým papierom, vzdušne, uložením do jednotlivých častí. Vzniknutú „sochu“ sme ďalej spevňovali kaširovaním. -nanášaním viacnásobných vrstiev útržkov papiera namočených v tapetovom lepidle. V tvárovej časti sme jedným papierom vymodelovali výraznejšie časti tváre ako uši, nos, pery. Zvýraznili sme i časti okolo očí, líčne kosti. Všetko sme spevnili ešte prekaširovaním, prekryvaním útržkami papiera namočených v tapetovom lepidle. Niekoľko dní sme počkali na vytvrdnutie našej postavy, na jej konečné spevnenie. Na ďalšom výtvarnom stretnutí sme sa pustili do výtvarnej podoby našej sochy, nášho strážcu. Opäť sme sa inšpirovali literatúrou, symbolmi sôch indiánskych kultúr.

Pomocou temperových farieb sme postupne sochu indiánskeho strážcu upravili do konečnej podoby.

Zhotovili sme mu i neodmysliteľné indiánske šperky, vypracované z hliny z guľôčok alebo hlinených placiiek, ktoré sme vývanie tela indiánskymi znakmi, indiánskym obrázkovým písmom. Ďalším krokom bolo jeho oblečenie zhotovenie čelenky, pomalovaných pásov čierneho igelitu, prichytením spínacím strojčekom. tvarne opäť dotvorili. Vlasovú časť sme mu zhotovili z nastrihavo forme odkazu.

V konečnej fáze mu deti zhotovili i lovecké rekvizity ako tomahavk, ktorý mu vsadili do ruky, držiac ho a cez telo mu prevesili zhotovený luk so šípmi..

A tak vznikol strážca „našich indiánskych pokladov“.

Našich pokladov, ktoré sme objavili a vytvorili v našom výtvarnom dobrodružstve „Po stopách indiánskych kultúr“, našich pokladov, vytvorených z objavovania stôp dávnych, minulých, z objavovania spojiviek, dotykov minulých s dnešnými, dotykov s nami.

